

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára: Egész évre 10.— K Fél évre 5.— Negyed évre 2.50 Egyes szám ára 20 fillér.	Felolós szerkesztő: OSZESZLY M. VICTOR.	Lapfoglaló és kiadó: BALKANYI ERNŐ.	Telefonszám: 13. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkany Ernö könyveskedésében Alsólendva. Nyiltér sora 1 korona.
--	---	---	---

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Még se huncut a német.

Alsólendva, február 12.

Tekintetes, nemes, nemzetes és vitélő Pató Pál urambátyámék, ha valami újat, meglepőt, tőkéleteset láttak, meglepetésüknek ezzel a kijelentéssel adtak kifejezést:

— Mégis huncut a német.

Ebben a csodálkozásban nem sértést kell keresni. Hírül sem. Hanem nagyfokú elismerést, az őszinte dicséret bámulat legmagasabb fokát, amely a német kultúrát joggal illeti meg. De ami fölött a legnagyobb bámulattal kell meghajolnunk, az a német munka lelkiismeretessége, becsületessége, szorgalma és szervezetheze. Amit a németek a világháború tizenhét hónapjának produkáit, az egyedülálló a világtörténelemben. A világ összes piacaitól elzárva játszi könnyedséggel győzte le az angolok kiéheztelési politikáját, hadianyagot gyártott a levegőtől s a közmunka és közlekedés terén a legtökéletesebb kommunizmust teremtette meg, amely eddig csak álmodozó bölcselek koponyájában élt, mint sejtelen. Németországban mindenki a helyén áll, mindenki, a legkisebb ipari munkás is annyi komolysággal, odaadással végzi a kötelességét, mintha az ő munkáján fordulna meg a világ sorsa. Németországban egymás kezére dolgoznak az emberek. A posta, táviró, vasút, hajózás, ipar, kereskedelem, egy egységes nagy óramű, amely egyetlen nagy, közös céltől irányítva végzi munkáját.

Valamennyi ágazatot láncszem fűzi össze egymással s valamennyiben ott él az együttműködés, az összeműködés csodálatos törvénye, amely biztonság, tökéletesség tekintetében immár a természeti törvényekkel vetekszik. Ez a csodálatos szervezethez döntötte el a világháború sorsát, ez teremtette meg a németek félvilág fölötti győzelmét. Ezt a szervezethez nem tudta megtörni a teljes izoláltság sem. Amikor az oroszok meglepő offenzívát akartak kezdeni, még hozzá se foghattak tervükhöz, mikor a német már be is fejezte az ellenintézkedéseket. Képzelték, hogy otthon minden német szívet, agyát a háború sorsa foglalkoztatja. De nem látszik ez meg sem a gyárakban, sem a hivatalokban. Az óramű pontos, mint a halál. Amint egy darab területet ma elfoglalnak, ott holnap a német közigazgatás már iskolákat nyit meg, kórházakat állít föl, élelmezési hivatalt létesít, kutakat fur, csatornákat ás, utat csinál s gondoskodása kiterjed arra, hogy minek mi az ára. Ennek köszönhető, hogy a háború színterén a járványokat csirákban elfojtották s hogy a hódotl területeken nagybőrt az olcsóság, mint a magyar Kánaán legnagyobb részében.

Ha az ember ezt az alkotó munkát elképzezi s ezzel szemben azt látja, hogy például itthon Lendván minden alkotó munka szünetel, mert „háború van,” ha az ember látja a piszkosított utcákat, sártengerben uszó zalai utakat, бүзös csatornákat, döglétes levegőt, átázott-falu lakásokat; ha látja azt, hogy itthon a megélhetést lel-

ketlen spekuláció nehezíti, — önkéntelenül fölshajtat:

— Mért nem tartozunk mi is valamelyik német hadtápkörzetbe!

Németország nemcsak otthon, hanem a hódított részeken is megmutatta, hogy lehet dolgozni. Sőt kell dolgozni, kétszer annyit kell dolgozni, mint békében. Ismétljük, ezzel nyerte meg Németország a világháborút s ebben igyekeztek őt utánozni ellenségei is, igaz, hogy eredménytelenül, mert hiányzott náluk a német egyetértés és összefogás. Mi még annyira se jutottunk, hogy megkíséréljük a német példa követését. Mi, amikor a németek csodaszámúba menő cselekedeteit látjuk, ma is napirendre térünk fölötté a dicséret kijelentéssel: „Mégis huncut a német.” Ma már — amint fentebb megállapítottuk — a német munka dicsérete az a szálló igé. De a háború kitörése előtt a német „furfangot” jelentette, amely mindent kitalál. Pedig ebben az értelemben még se huncut a német. Igazán nem. Mert ami a csodálatunkat fölkelti, az nem a furfang, hanem a fáradhatlan, becsületes munka s megbont-hatatlan szervezethez gyümölcse. Meg azé a lebirhatatlan akarásé, amely akadályt, lehetetlent nem ismer. Tekintetes, nemes, nemzetes és vitélő Pató Pál urambátyám, szállók az urhoz, meg az itthoni díszes gyülekezethez: tanuljunk a németektől, kövessük a német példát. Talán még nem késő. Csak legalább akarást lássunk!

Egy készülő szindarabból.

írta: LUKÁCS LAJOS.

Iré (észreveszi, hogy a Miss alszik): Néze a Miss-t, ugyancsak elfogta a buzdóság; hadd áudjon szegény, alaposan átfázhadt a téger... Nem találja, hogy tulságosan világos van? Teremtünk egy kis hangulatot. (Hirtelen feláll, eloltja a nagy csillár, csak a kályha őrzi világit és az irásztali villanylámpa.)

Acél: Maga igazán otthonosan érzi magát. Irén: A maga otthona — az én otthonom. Acél: Édes! (Kezet csókol.)

Iré: Hát folytassuk ott, ahol elhagytuk... Igen, igen; ma délután erős vágyam támadt, hogy a maga otthonát megismerjem. Hisz tudja, ha valamit elhatározk magamban, azt ki is viszem. Feljöttem magához és meg vagyok elégedve az eredménnyel, mert olyannak láttam otthonát, amilyennek elképzelettem. Nem vagyok közepes gondolkodású nő és ezért biztosíthatom, hogy nem azért jöttem magához, mintha vetélytársnőim fényképeire, vagy leveleimre lettem volna kíváncsi. Nem vagyok erkölcsprédikátor, — de nem is szeretem az álerköcsöt. Maholnap annak rendje és módja szerint menyasszonya leszek magának és egyetlen egyszer sem álltam elő azzal a banális kérdéssel, amivel ezer és ezer leány hozakodik elő völégényének, hogy hány szeretője volt addig, míg engem megismert? És kik azok? Elvárom minden férfitől, hogy legénykorában ne éljen askéta-életet, hanem legyenek szeretői. Én bizto-

síthatom, hogy olyan férfibe nem mennék női, akinek nem volt szeretője, mert az nem férfi! Hogy volt-e magának szeretője, nem kértem, — de elvárom, hogy legyen, mert a szerető a férfinak az, ami a virágnak az illat. Ha felesége leszek, akkor megülöm, hogy még csak gondolatban is foglalkozzék azokkal, akikkel most a valóságban foglalkozik! Akkor én leszek a maga mindene, a maga egyetlen barátója, nőismerőse, játszótársa, — meg egy kicsit a felesége. Igéretei nem veszek magától, de várom, hogy azokat, amiket most elmondtam, úgy vessé emlékébe, ahogyan a márványba vésk azokat a maradandó szavakat, amiket a késő utódoknak szántak. Ami engem illet, én nem kérek instrukciókat, én olyan felesége leszek magának, amilyen feleséget maga megálmodott és biztosíthatom, hogy nem fog csalódni bennem. A Miss erősen alszik, most megcsókolhatja a homlokomat...

Acél: Oh, maga édes! (Megcsókolja a homlokát, majd hirtelen leszalad az ajkára.)

Iré: Az, aki titkos területen vadászik: orvadász. Maga az. Szégyelje magát!

Acél: Bocssáson meg... Megfeledkeztem magamról... Szégyenlem magamat, de szolgáljon ménteségemül ama körülémény, miszerint ellenállhatatlan vágy fogott el, hogy a maga eperajkát megcsókoljam és...

Iré (közbevágy): Ne felejtse el, hogy még nem vagyok a menyasszonya. No, no, ne ijedjen meg, a menyasszonya és a felesége leszek! Vagy maga, vagy senki! De tormális jegyesek mégsem

vagyunk és maga nagyon jól tudja, hogy az első csók csak az eiejgyésen cuppanhat el. Nagyon kérem, kedves barátom, várjon addig türelemmel. Tartsunk sorrendet és igyekezzünk illúzióban élni, mert hiszen maga az élet oly komisz, hogy tőle semmit se várhatunk, s az illúzió az egyetlen valami, ami még széppé teszi az életet. Maga rendszerető, pontos ember, azt hiszem nem tagadja meg az évet és nem kér tőlem előzetet. Ugy-e nem? Adja a kezét. Ugy... Most megcsókolhatja a kezemet, de csak a kezemet...

Acél: Oh Irén! Ha maga tudná, hogy mennyire tombol bennem a maga iránti szeretet és most, hogy a maga kezeit csókolom, égő láva-folyam fut át testemen és higye el, hogy emberfeletti erővel kell leküzdenem azt a vágyat, amely arra ösztökél...

Iré: Kedves barátom, maga extázisban van és a szervezete egy kissé tulfeszült; alighanem a sok munkától. Legyen szives ugy a maga, mint az én érdekében kímélje magát. Én is szeretem magát és megnyugtathatom, az én szerelmem is van olyan magasfokú, mint a magáé. De én csak érzem és ha majd itt lesz a kellő pillanat, én is érvényre juttatom... (Feláll és a kezét Acél vállára teszi; gyengéd hangon): Kis csacsim, hát legyen okos, legyen türelemmel; nézzen rám, az én ajkam is forró és higye el, hogy vannak nekem is éjszakám, mikor tikkasztó forróság vesz körül és annyira hatalmába kerít a maga utáni vágyakozás, hogy kitérom karjaimat és szeretném, ha maga ott volna és megölelhetném...

A mi olasz hadjárataink.

A jövő hónapban háromnegyed éve lesz annak, hogy a hármasszövetség harmadik tagja, az olasz, hűtlen és perfid árulást követett el és hadat üzent a monarchiának. A monarchia népeit mi sem lepte meg annyira, mint az olasz népek ez a perfidiája, dacára annak, hogy legjobb meggyőződése a monarchia minden egyes lakójának az volt, hogy ezen a harctéren is dicsőség fogja koronázni hős katonáink harcait. És ez valóban így is történt, mert az olasz erőfeszítések mind véresen hullanak vissza a sziklafalról, amelyet katonáink alkotnak.

Ha a többi harctereken már eddig is nagy győzelmeket arattunk, ugy az olasz harctéren a történelem tanúságai szerint bizonyos a diadal.

A középkorban viseltünk legelső ízben hadat Olaszország ellen. Mindenki ismeri a történelemből Endre és Johanna történetét. Endre nápolyi király volt a mi Nagy Lajosunknak a fivére. Nagy Lajos, mint a történelemből ismeretes, Anjou-házból, tehát olasz családból származott. Endre Nápolyban feleségül vette Johannát, akinek tudtával mérgekeverők ölték meg őt. Nagy Lajos ennek meghosszabulására indította meg hadjáratát Nápoly ellen és ez a hadjárat egyike volt a leghosszabbaknak. 1348-ban kezdődött és 51-ig tartott, tehát három évet vett igénybe, ami abban az időben nagyon hosszú idő volt. Hadaink akkor már Szicíliát is fenyegették. Nagy Lajos különben megverte az akkor még független Velence köztársaságot is, hogy akkor az Adria valóban Magyarország volt.

Nagy Lajos után nagyon hosszú ideig nem volt semmi bajunk az olaszokkal. Sőt voltak idők, amikor egyenesen a legjobb viszonyban voltunk az olasz néppel. Hunyadi Mátás idejében az ő udvarában állandóan voltak olasz vendégek, de később a Habsburgok uralkodása idejében is szoros baráti jó viszony kötött össze bennünket, annyira, hogy még az osztrák-magyar hadseregben is számos magasrangú olasz származású tiszt szolgált és ha szükség volt rá, harcra is velünk. Igaz ugyan, hogy abban az időben Olaszország még nem volt az az egységes birodalom, amely ma. Számos egészen apró hercegség, fejedelemség, királyság volt a félsziget területén és ezeknek a piciny államoknak léte érdekük volt, hogy az annak idején egész

Európán uralkodó Habsburg-családdal jó viszonyban legyenek.

A XIX. században azonban két háborunk is volt Olaszországgal. Az első háború 1849-ben volt, mikor Ausztria olasz tartományainak, Lombardiának és Velencének a lakossága a piemonti királyi titkos támogatása mellett forradalomba ment. A híres Radeckzy volt akkor az osztrák hadsereg vezére és ő verte meg a navarrai ütközetben a piemonti királyt, aki különben a mai olasz királynak a dédapja volt. A piemonti királynak e vereség miatt le is kellett mondani a trónról. Ez a háború volt a világ legrövidebb háborúja, mert mindössze hat napig tartott. A háború kitörésének hatodik napján volt a híres navarrai ütközet, amelyben Radeckzyt önkerevten az olasz seregek.

Annál hosszabb volt a másik háború az olaszok ellen, amely két részből állott. Az első rész nevezetes döntő ütközet volt a solferinói, a második a custozai. Az első háború 1859-ben volt és akkor a solferinói csatában gróf Gyulai Sámuel verte meg az olaszokat. Az osztrák diplomácia hibája és III. Napoleon ügyessége volt az oka annak, hogy a villafrancoi békében Lombardia mégis az övék lett. III. Napoleon ugyanis az Orsini-féle merénylet után az olasz anarchistáktól való félelmében jónak látta, hogy az olasz nép barátjának játsza ki magát és a villafrancoi béketárgyalások idején ő fenyegetőzött arra az esetre, ha az olaszok nem kapják meg Lombardiát.

Mindenki tudta azonban, hogy ez a béke nem lesz végleges, hiszen csupa gyúpont volt az egész békeszerződés. Olaszország is csak várt az alkalomra, hogy mikor támadhat újra reánk. Jelmondata ugyan mindig az volt, hogy L' Italia fara da sé! (Olaszország egyedül fog cselekedni azonban ez a mondat papíron jól hangzott, de beváltására soha sem került a sor. Olaszország most is megvárta a kedvező alkalmat és amikor a porosz-osztrák háború kitört, akkor támadt jónak, hogy újra megtámadja Ausztriát Benedek Lajos magyar tábornok volt az olaszok ellen indított sereg vezére, és Custozánál fenyévesen legyőzte az olaszokat. Ennek a háborúnak a történetéhez tartozik a híres lissai tengeri ütközet, amelyben a nagyszerű Tegethoff admirális tette tönkre az egész olasz hajóhadat. Hogy egy zelmek ellenére is Velence szabadabbá lett, illetve

Olaszországe lett, annak magyarázata az, hogy a porosz-osztrák háborúban viszont vereséget szenvedtünk s diplomáciánk éppen ezért nem léphetett fel kellő erővel.

Stratégiailag és katonailag az olaszok ellen vívott háborúink mindig győzelemmel végződtek. Így lesz ez most is.

Oroszlengyelországi emlékek

Irja: Sz. E.

1.

Május 18-ának éjjelét Pacanov határában, oroszlengyel földön töltöttük, vert sátrakban. Elég gyors utazásunk volt, tekintve azt, hogy ezt az óriási vargabetűt a Kárpátoktól, Véghegy állomásról, Csap, Debrecen, Budapest, Pozsony, Lundenburg, Osvicsin, Krakó, Tarnov, Volosis-csinska és Szűcün városok érintésével négy és fél nap alatt tettük meg. Ilyen gyors utazást háborús világban csakis katonák produkálnak. Polgári utas ekkora utat talán fél év alatt se tudott volna megenni, az akkori viszonyok közt. Május 19-én fél százzal vonafédettül rendeltem ki. Mély homokban, forrón tűző nap hevében bandukoltunk már négy óra hosszat s valóban jól esett elcsigázott tagjainknak a másfél órai déli pihenő, mely után már ősi fenyekek közti folytattuk utunkat.

A rekkenő hőség következménye irtózató égháború lett. A borzasztó forrótégben bőrig ázva állott meg az egész ütközet- és eleségvonat. S hogy bajunk teljes legyen, jelentik, hogy a folyam-ár elszakította az egyetlen felhivat előttünk. Nosza! hidveréshez láttunk, de nem sokra mentünk vele, míg a hidászok meg nem érkeztek. É szakértő munkások mellett mi feleslegessé váltunk, emnélfogva embereimet az erdőbe vezettem, hol csakhamar lobogó táborúzek mellett szarítottuk átazott ruháinkat. A vigan patiógó tüzek mellett élénken tárgyaltuk az előző nap egy rémes eseményét, melynek közvetlen szem- és fültanúi voltunk. Tegnap ugyanis, amidőn ponton hidakon — amelyek több szakaszban a Visztulai szigetek felhasználásával készültek — átkeltünk s amint egy ilyen füzes szigetben meneteltünk, magyar fuvarosokat találunk. Egy tűz körül szalonnát sütöttek. Szekereik szanaszéjjel álltak az utat képező töltéstől jobbra-balra s a lovak a saroglyához kötve ugyancsak abrakoltak.

Ezt az idillikus, békés hangulatú képet egyszerre egy borzalmas robbanás dörgeje zavarta meg. Embereim egymáshoz vágódtak s fölünk nem messze az egyik szekér lovatul a legvöbbe repült s szakadt, mállott ronggyá, forgácsá. Az történt, hogy valamelyik lövegzetés közben rálephetett valamely rejtett, ugynevezett „taposó” aknára, — vesztére. Ilyen taposó aknát sokat helyeztek el az oroszok ott, ahol megfordultak. Sokat ártalmatlanná tettünk, de nem valamennyit. Sok szerencsétlenségnek lettek okozói s lesznek még egy ideig a gyantulanokra nézve.

Beszélgésünknél azonban csakhamar vége szakadt, előbb, míg megszárdadtunk volna, mert a hid a pionérok szakértő kezei alatt előbb megkésztül, mint gondoltuk. Az eső újra megerezt s folytattuk utunkat, míg 9 órára Stasov városába nem érkeztünk. Itt első este százados urammal egy neolog zsidó családnál voltam beszállásolva. Házigazánk nagyon szivesen fogadott bennünket. Egy óriási szamová csak ugy ontotta a finom orosz teát, felesége pedig frissen sült lakással traktált bennünket. Amikor pedig a hófehér ágyakat megvetették számunkra, örömmünk csaknem sirva fakadtunk. Ilyen kényelemben még nem volt résznük, amióta a hadjáratba indultunk!

Május 21. és 22-ikét itt töltöttük é kis városkában, mely vagy 8—10 ezer lelket számlálhatott. Lakóai kizárólag lengyel zsidók voltak, emberek, asszonyok, gyerekek rém piszkosak; ellenben a lányok szépek és tiszták voltak. A legtöbb a legujabb divat szerinti ruhákban lejtett a korzón, hatalmasan beparfümözve, rendszerint egy kéjképv honvédtiszt gardirozás mellett. S az ártatlank ezt nem vették rossz néven, sőt el is várták. Így váltak a győzők legyőzöttekké!

A jóindulatú lakosság a vendégszeretelen kívül, még a katonáknak eladott áruk uszoráraival is kitűnt. Katonáink persze kézzel-lábbal tiltakoztak s utoljára is a saját tarifájuk szerint maximálták a szemérmetlen árakat.

Ha a párnám beszélni tudna, elmondaná magának, hogy hánszor sóhajtom el a maga nevét, hánszor sírok és hánszor harapadóm kinomban a párnámat... Nézze Marcell! (Majdnem sir.) Hiába titkolom, hiába prédikálom az erkölcsöt, nem bírok magammal... Husból és vérből való nő vagyok és ami a leglényegesebb — csak „Nő” vagyok. Ne vegye rossz néven, oly nehéz a szívem s a szemeim elhomályosodnak, egy csodás világban érzem magamat. Fuldoklom, de csodás gyönyört érzek... Isteni hangok közelednek felém, buja, soha sem hallott hangok... En nem bírok magammal... Marcell!... (Az ölébe hull és hosszan csókolja az ajkát.)

Aczel: Oh isteni gyönyör!
(Egy pillanatil csend, ajkuk összeforrva, egymást átkarolva ülnek.)

Irén (hirtelen felugrik, homlokát végigsimítja, révetegen körülnéz, mintha hosszú, mely átombóli ébredt volna fel): Borzasztó erősen fütnek maguknál! Örületes meleg van itt! (Marcellhez): Ugy-e édes, nem haragszik?

Aczel: Hát hogy mondhatsz ilyet? Sőt! Ez volt életem legboldogabb pillanata. Köszönöm magának!

Irén (kiegyenesedik, végigsimítja ruháját): Elég legyen ebből és azokból a boldogságokból is, amiket az előbb megengedett magának! Mikor bejöttem, egy fényképek hegedült. Ilyet nem tegyen többé! A zene élő embernek való és nem holt képek. Megtudom érteni azt az embert, aki a tengernek hegedülte el szerelmi bánatát... ez

szegény szerelmes volt a tengerbe és várta, hogy hegedüljenek hangjaira habléányok jelenjenek meg a víz színén. Magának, hála istennek, nem szerelmi bánata, hanem szerelmi boldogsága van, és ha boldog, azt ne fényképpel tudassa, hanem az élő képmással!

Aczel: De édes, ha maga nincsen itt, kinek meséljem el az én nagy boldogságomat?

Irén: Várjon addig, míg találok velem és akkor elmondhatja. Több férfiaságot kérek magától és több önmegtágadást!

Aczel: Maga bölcs, maga józan...

Irén: Elég! Ha egy kissé megszedültem, ez ne térítse magát az eddigi véleményétől, amit rólam alkotott. En szeretem magát és talán a kályha melege is, meg a maga szeméből kiáradó esdeklő pillantás fosztott meg szokott önmegtágadástól! Nézze meg ezt az öreg nőt. Töle tanultam a fölényt, éleslátást. Szabadon, minden smokkság nélkül gondolko-dom és ez a nő, az én nevelőnőm egy cseppet sem ütközött meg azon, mikor az az ötletem támadt, hogy a maga otthonát megnezem. Ha egyedül akartam volna jönni, azt sem ellenzte volna. De most már elég volt. Láttam a szobáját, láttam magát, beszéltem magával, vágyam beteljesedett. Most megyek... (Hirtelen felcsavarja a villanyt.) Miss, megyek!
Miss (felébred): Ja, aliso...

Aczel: Hohó, nem engedem magukat egyedül. Elkísérem haza!

Irén: Szivesen veszem! (Indulnak kifelé)

HIREK.

A háború sok szép

és nemes emberi tulajdonságot váltott ki. A hazaszeretetek, az áldozatkészségnek, a humanizmusnak oly felemelő példái láttuk, hogy sokszor hódoló tisztelettel kiáltottunk fel, ime az *Ember*, az Isten lelkétől ihletett *Ember*. Örömmünknek, lelkesedésünknek azonban nem egyszer szárnyát szegte, hogy olyan jelenségeket is tapasztaltunk, amelyek nem az isten emberét, hanem a Darwin állatját juttatták eszünkbe. A mások kényszerhelyzetben megmagadagnodni akarás, a csak saját érdekeit tekintő önzés, a haza védelmét, a katonák életét, egészségét kockáztató panamázás, irigység, bosszu — a háborúnak olyan árnyékai, amelyek lehangelő homályt vonnak a nemes tulajdonságok fényesen ragyogó napja köré. Ezekhez a csunya jelenségekhez tartozik a *névtelen levelezés* is. Sorozás van, valami testi hibáért alkalmatlannak talál a hivatászerűen tanulmányozó orvos, rögtön névtelen följelentés megy elened, hogy sorozásodnál visszaélés, hiba történt; betegség miatt szabadságnak a katonaságtól, névtelen jóakaróid egész serege írja meg felebbvalóidnak, hogy család vagy, nincs semmi bajod; hivatali, polgári foglalkozásodban nélkülözhetetlennek minősítenek, a figyelmes névtelenek azonnal beáruznak, hogy bujkálsz a katonai szolgálattól stb. Száz- és százele formája, változata van annak, hogy az emberek névtelen fejlejtésekkel egymás ellen törjenek. Amde a jó Anonymusok, akik másokat gyávaassággal vádolnak s maguk elég gyávák, hogy nevüket fejlejtéseik alá nem írják oda, alapos nyaklevest kaptak a minap a képviselőházban, amikor egy interpelláció folytán a honvédelmi miniszter kemény kritikát mondott a névtelen fejlejtők eljárása felett s utasítást adott ki, mely szerint a hatóságok a névtelen fejlejtéseket jövőben dobják a tűzbe. A névtelen fejlejtőknek tehát beelgett. Anonymus hölgyek és urak, jóéjszakát!

— **Vármegyei közgyűlés.** Zalavármegye törvényhatósági bizottsága f. hó 14-én, hétfőn Zalaegerszegen, a vármegyéhez nagytermében közgyűlést tart. A tárgyszorozat 47, többnyire jelentéktelen ügy szerepel.

— **Esterházy Miklós herceg kiténtetése.** A német császár Esterházy Miklós herceget, a magyar vöröskereszt-egylet főmegbízottját, a német vöröskereszt III. osztályú diszjektivényével tüntette ki.

— **Esküvő.** Fényes esküvő színhelye volt tegnap délután városunk. Szpörni Sándor hercegi urad. gazdasági ellenőr vezette oltárhoz a r. kath. plébánia-templomban Józsa Margitka urleányt, dr. Józsa Fábiant alsólendvai járásorvos bájós unokahúgát. Az esküvői aktusnál tanuként szerepeltek a menyasszony részéről dr. Józsa Fábiant járásorvos, a vőlegény részéről pedig ennek testvérbátyja, Szpörni Gyula urad. főerdész Csöröntekekről. Az esküvőt dr. Józsa Fábiant vendégszerető házánaál fényes lakoma követte.

— **Katonai előléptetések.** Ófelsége a király Németh József tüzérszázost, az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár gyakornokait, hadnaggyá léptette elő. Németh hónapokot töltött a harcban s értékes szolgálataival és rettenthetetlen bátorságával tette érdemessé magát az előléptetésre.

Egy másik hős ismerősünk előléptetéséről is kaptunk hírt. A király Szabó Elemér 20-as honvédhadapródot, Szabó Döme pörzombati földbirtokos fiát, zászlóssá léptette elő. Szabó is már hosszú időt, több mint egy esztendő, tölt a harcban, hősiességéért kiténtetést is kapott s hősi magatartásának jutalma mostani előléptetése is.

— **Mackensen a magyar népfelkelőkről.** A „Budapest” írja: Nisben Mackensen tábornagy kihallgatáson fogadta Fehér Imre ezredet, az egyik népfelkelőezred parancsnokait. A nagy hadvezér melegen gratulált a magyar népfelkelők hősi magatartásához és személyesen tűzte a hős öbester mellé a vaskeresztet. Fehér Imre meghatottan mondott köszönetet az elismerésért, mire Mackensen a következőket mondta:

— Ez a kiüntetés az ön vezér ezredének is szól. Vigye hírdül az ön öreg népfelkelők üzenetemet: derekasan megállították helyüket minden nehézség között. Mindnyájan hívem a régi magyar dicsőséghez...

— **Az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár közgyűlése.** Tegnap, szombaton délután tartotta évi rendes közgyűlését az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár, Karabélyos Elek elnöklése és résztvevők élénk érdeklődése mellett. A közgyűlés megnyitása után az igazgatóság megtette jelentését az 1915-iki üzletéről, melyet a közgyűlés jóváhagyólag tudomásul vett. A jelentés szerint az intézet fiztá nyereség 23522 kor. 17 fillér volt, mely összeget a következőképp osztották fel: a tartalék-alapra 2352 K 22 fill., az igazgatóság, felügyelő-bizottság és tisztviselők részére 5850 kor. 34 fillér, osztalékra (700 drb részvény után a 16 kor.) 11200 kor., jötekonny célra 600 kor., tisztviselőknek drágasági pótlékra 930 kor., a fennmaradó 2961 K 29 fillér pedig a jövő évi nyereség- és veszteség számlára vitették át. A jötekonny célra szant 600 koronát a következőképp osztotta meg a közgyűlés: A polgári fiúiskola segélyegyletnek 100 kor., a kath. elemi iskola szegény tanulóinak 80 kor., az izr. elemi iskola szegény tanulóinak 50 kor., az ev. elemi iskola szegény tanulóinak 30 kor., a kath. négyeletnek 100 kor., izr. négyeletnek 50 kor., evang. négyeletnek 20 kor., kórház-alapra 40 kor., tüdőoltóegyletnek 40 kor., szepítő-egyletnek 30 kor. és a Vöröskereszt helyi fiókjának 60 kor.

— **Esküvő.** Mohilla Rezső alsólendvai gyógyszerész-segéd tegnap délelőtti esküvőt örök hűséget a lendvásárhelyi r. kath. templomban Szijártó Gizike urleánynak, néhai Szijártó Géza lendvásárhelyi postamester kedves leányának.

— **Nyugdíjba vonulás.** Paller Jend rédicsei körjegyző a vármegyéhez beadta nyugdíjazás iránti kérvényét. A kérvényvel a legközelebbi vármegyei közgyűlés fog foglalkozni.

— **Halálozás.** Sulyos csapás érte Schrantz Elek helybeli kereskedőt. Édesapja, Schrantz Ferenc, a Stridóvár melletti Érszébelokon tegnapelőtti elhunyt 64 éves korában. Ma délután helyezik örök nyugalomra.

— **Az „öregék” bevonulása.** A honvédelmi miniszter legutóbb elrendelte az „öregék” bevonulását. Eszerint mindazok a magyar állampolgárok, akik 1870., 1871. és 1872. évben születettek és a népfelkelési szemlén, pótszemlén utószemlén, vagy népfelkelési felülvizsgálator fegyveres szolgálata alkalmasnak találtattak, február hó 28-án; az 1865., 1866. és 1867-ben születettek pedig március 3-án — amennyiben névszerint felmentve nincsenek — tartoznak bevonulni. Az öregek közül tehát most csak a 43–45 és 48–50 évesek vonulnak be, míg a 46 és 47 éveseket egyelőre nem hívják be. A bevonulóknak lehetőleg erős lábbelit, evő- és tisztító-eszköz s meleg alsóruhát tartoznak magukkal vinni. A a behívott népfelkelősök kötelezettek, aki a kitűzött időre és helyre be nem vonul, karhatalommal vezetik elő és két évig terjedhető börtönnel büntetik.

— **Pénztintézési közgyűlés.** Az Alsólendvai Takarékpénztár f. hó 26-án délután 2 órakor fogja idei rendes közgyűlést megtartani az intézet saját helyiségében.

— **A hegykőzség közgyűlése.** Az alsólendvai hegykőzség rendes tavaszi közgyűlése f. hó 20-án (és nem mint először tévesen közölték, 19-én) délután 3 órakor a városház tanács-termében tartja. Tárgyszorozat: 1. Erőki megnyitó. 2. Az 1915. évi zárszámadás előterjesztése és a felmentvény megadására nézve határozat. 3. Esetleges indítványok. 4. Hegybirói és harminc választmányi tag választása.

Szálláskörzetem egyik házában feltűnt nekünk egy gondosan elzárta lakás, melynek ajtója, ablakai dróttal is be voltak kötözve. Az előhívott háziúr — horvát ajkú katonáim tolmácsolására — elmondta, hogy szerszámai vannak bent. A gyanús ajtókat és ablakokat feltörték. A kitárt ajtókon fertelmes muszka-szag (halzsír) áradt ki s tudtam már, hogy gyanum alapos volt. S csakugyan, nagymennyiségű tuskés és sima drót, mintegy 50 kiló Melinit (ujfajta robbanóanyag), vas sulykok, kalapácsok, csákányok és három hordó halzsír került birtokunkba. A padlás, a kémenyek és mellékhelyiségek szalmával és forgáccsal voltak kitöltve. Ebből azt következtettem, hogy Melinit-robbantással nagyobbzsabásu tűzijátékot akart a „Panyev” elkövetni. Ideje azonban nem került már hozzá.

A jómadarat egy utkeresztződésnél húzták föl, elrettentő például. A megfelelő magyarázat „Oglas!” címmel ugyancsak mellette függött.

Az alsólendvai járás megyebizottsági tagjai az 1916. évben

Árvay Lajos alispán most állította össze és küldte szét a vármegyei törvényhatósági bizottsági tagok névsorát az 1916. évre. Eszerint Zalavármegyének van 300 virilis (legtöbb adót fizető) és 300 választott megyebizottsági tagja, 40-en pedig hivatalból tagjai a bizottságnak. A vármegyében a legtöbb adót herceg Festetics Tasziló keszthelyi földesúr fizeti és pedig 43253 kor. 95 fillért. Gróf Zichy Ágost belatincsi nagybirtokos a negyedik helyet tölti be a virilisták között 18340 kor. 38 fillér adóval.

Az alsólendvai járásnak 14 virilis és 34 választott megyebizottsági tagja van. Székely Emil járási főszolgabíró hivatalból tagja a bizottságnak.

Járáskunkban a választott megyebizottsági tagok körzetekenként a következők:

Alsólendvai körzet: Dr. Józsa Fábiant, Isóó Ferenc, dr. Brünner József, Csizsár Sándor, Bíró Lajos, Hadrovics Elek, dr. Kiss Elemér.

Csesztregi körzet: Balás Béla, Kósa Ferenc, Szabó Döme, Rác István.

Belatinczi körzet: Berkovics János, Besnyák Lajos, Feisz László, Csepregy Károly.

Bántornyai körzet: Szilágyi Dezső, Kovács János, Grassanovits Antal, Mráz Kálmán, Balcz Aladár, dr. Hajós Ferenc.

Lendvásárhelyi körzet: Varga Ferenc, dr. Kollin Ignác, Bassa István, Volper Pál.

Szentgyörgyvölgyi körzet: Dr. Buchberger József, dr. Hajós Kálmán, Cseke Károly.

Zalabakcsi körzet: Koller Nándor, Borsos Lajos, Kulcsár Miklós, Baka Pál, Sohar János, Baka Gábor.

A legtöbb adót fizető virilis tagok a következők: (A név utáni összeg az évi adót jelenti):

Gróf Zichy Ágost Belatine 18340 K 38 fillér, Hertelendy Ferenc Petesháza 4364 K 78 fillér, Dr. Nábrácky Hajós Béla Alsólendva 1867 K 18 fillér, Tauber Ontó Resznek 1155 K 73 fillér, Weisz Béla Belatine 1130 K 60 fillér, Fuss F. Nándor Alsólendva 1110 K 04 fillér, Kotschy József Alsólendva 1047 K 41 fillér, Pollák József Alsólendva 1045 K, Ivánits György Alsólendva 981 K 62 fillér, Orszáld József Kerkaufalu 902 K 95 fillér, Dr. Berger Ignác Szentgyörgyvölgy 93 K 40 fillér, Dr. Laubhaimer Oszkár Alsólendva 876 K 66 fillér, Szepesy Gusztáv Belatine 850 K 98 fillér, Karabélyos Elek Alsólendva 793 korona 32 fillér.

— **Mi kell a népnek?** A becsületes magyar népet nem egyszer elragalmazzák, hogy ami nívós, izléses és igazán szép, az magas neki és nem szivesen vásárolja. Ezt a rágalmat egyszerűen agyonütötte „Az Érdekes Ujság” csodálatosan gyors hódítása. Ez a három évi fennállása óta országghódítóknak bizonyult képes hetilap művészi képeivel, izléses beállításával s olvasmányainak irodalmi hangjával egyaránt meg tudta hódítani a nagy közönséget. „Az Érdekes Ujság” a kunyhótól a palotákig mindenüvé eljutott s ezt a nagy népszerűséget meg fokozni fogják azok a harctéri, irodalmi, művészi és szociális pályázatok, melyeket a gyönyörű hetilap most tűzött ki 7500 korona értékben.

tartózkodjanak a lakosság pedig velük semmiféle bizalmasabb barátkozást ne kezdjen.

— **Meggyilkolta a férjét.** Kovács Sándor 46 éves gyenesdiási földmives kevés örömet talált a házasságban. Felesége folyton civódott vele, legutóbb pedig felnőtt leányával együtt elhagyta s hazaköltözött Ábrahámhegyen lakóikhoz. Itt ördögi terv fogalmazt meg az asszony agyában, amit csütörtökön este vegre is hajtott. Magához edesgette Gyenesdiásról a férjét, kiről megtudta, hogy 1000 koronát kapott a boráért. A mítsem sejtő férj abban a reményben, hogy az asszony ki akar békülni vele, elment Ábrahámhegyre. Felesége és leánya látszólag nagy szeretettel fogadták, sőt karonfogva mentek ki vele az asszony szüleinek szőlőjébe. Itt abban a pillanatban, midőn a vízszintlítésnek örvendő férj az egyik hordóból héberrel bort szívott, az asszony egy szál vassal úgy fejbe vágta, hogy Kovács rögtön szörnyet halt. A hajmeresztő gyilkosság után Kovácsné a leányával hazament, de a pince ajtaját nyitva hagyta, hogy valaki rátállhasson a holttestre. De midőn még szombat estére sem akadt senki a holttestre, leányával kiment a gyilkosság színhelyére és a hatalmas termető áldozatot kivonszolták a kocsiútra. Vasárnap reggel találták meg a többnapos hullát a járókelők. A gyilkos asszonyt a tapolcai csendőrok kinyomozták és bezárították a zalaegerszegi ügyészség börtönébe.

— **Dr. Kovács Sándor: Hogyan gyakoroljunk?** Regóta elismert tény, hogy a gyakorlásnak nemcsak mennyisége, hanem minősége is döntő befolyása az elérhető eredményre. A zenepedagógusok ezt jól tudják. De ezirányú óraszor utasítások igen általános jellegűek, mint „lassan gyakorolni”, vagy „különbös kézzel gyakorolni” szövegek kimerültek. Hány fiatal zongorista akad már meg a „hogyan gyakoroljak?” problémáján! A zenepedagógia ezt az alapvető problémáját vizsgálja meg dr. Kovács Sándor könyve. Felhasználva a modern kísérleti lélektan és kísérleti pedagógia eredményeit a gyakorlás pontos rendszerét állapítja meg a szerző, mely a lendő zenés munkájának minden mozzanatára vonatkozólag pontos utmutatással szolgál. A helyes gyakorlás lényegét szerző a tanulás testi és szellemi részének eljárássában látja. A gyakorlat azt mutatja, hogy sokkal nagyobb eredményt lehet elérni, ha egy darabot megtanulunk kotta nélkül képzeletben eljátszani, még mielőtt a zongorán való gyakorláshoz hozzáfogtunk volna. Így elkerüljük a hibás eljáráásokat és jobban összpontosíthatjuk képzeletünket a hallási és mozgási képekre. Az ilyen szellemi zenetanulásnak természetesen megvannak a feltételei: fejlett hallás, emlékező figyelem és zenei műveltség, melyeknek képzésére szerző részletes és értekes utasítást ad. A képzeletben való tanulás további nagy eredménye, hogy a zenei elképzelés három főnyelvű: a hallási, látási és mozgási típus között egyensúlyt teremti, amennyiben az egy egyében rendszeren hiányzó harmadik tényező hozzáfejezti a már meglévő kettőhöz. A személyiség átalakítását és így értelembe a zenetanulás magasabb célja: Különb emberre válni. A nagy ember eszményképét, melynek elérése a végcél, szerző a következő jellemvonásokban látja: az igazság fanatizmusa, a hiúság hiánya, önzetlenség, szerénység. Végül a nyilvánosság előtt való játékról ad hasznos tanácsokat e könyv, mely zenét tanulók körében bizonyára nagy örömet fog kelteni, mert nagy alapossgággal és rendszerességgel oly mindeannap felmerülő kérdéseket világít meg, melyeknek tudományos megoldásával eddig meg nem próbálkozta meg. A könyvet Rózsaölgyei és Társa cs. és kir. udvari zenemű- és könyvkiadó cég, Budapest, IV., Szervita-tér 5. adta ki. Ára 1 korona 50 fillér.

A „NYUGAT,” Ignatus, Ady Endre és Fenyő Miksa szerkesztésében megjelenő szépirodalmi folyóirat legutóbbi száma a következő igen érdekes tartalommal jelent meg:

Babits Mihály: Néhány szó a Kátyavarról; Babits Mihály: Ave imperatrix (Vers); Mörizc Zsigmond: Nap-sütéses reten holdvilágos éjszaka (Elbeszélés); Kosztolányi Dezső: Kis dai (Vers); Laczkó Géza: Pundari a nyolc ösvényű útra lép (Elbeszélés); Takács Edith: Napleltre (Vers); H. G. Wells: Holnap? Molnár Jenő: Az öreg bolton (Novella); Ambrús Zoltán: Háborus jegyzetek. — A tartalmas „Figyelő” rovat egészíti ki e szám gazdag tartalmát.

A „Nyugat,” amely minden hó 1-én és 16-án jelenik meg, egy évre 24 K, féltre 12 kor, egyes szám 1 K 20 fill. Fomunkatársak: Ambrús Zoltán, Babits Mihály, Elek Artur, Halász Imre, Kaffka Margit, Laczkó Géza, Mörizc Zsigmond, Ösvát Ernő és Schöpflin Aladár. A „Nyugat”-ból mutatóványzámot díjtalanul küld a kiadóhivatal: Budapest, IX., Lónyay-utca 18. Aki a „Nyugat”-ra előfizet, díjtalanul megkapja John Galsworthy „Egy udvarház” című 336 oldalas regénykötetét.

— A Társaság legújabb számában Dessewffy Arisztid ír mélyen szántó komoly cikket a magyar társaságról. Novellát S. Bokor Malvin és Fodor Gyula írtak, verset Franyó Zoltán, Vér-

tesy Gyula és Keblovsky Lajos. Nagyon érdekes az „Egymás közt” című új rovat, amelyet kivált a lap hölgyolvasói fogadnak szívesen. Az eslelt magyar írók emlékének szentelt Koroda Pál szép cikkét. Lakatos László régi regényének folytatása, Wolfner Józsefről írott finom arckép, továbbá a színházi rovat egészíti ki a lap szövegrészét, a melyhez hasonlóan változatos és érdekes az illusztráció. „A Társaság” előfizetési ára egész évre 18 kor., féltre 10 kor., negyedévre 5 kor. Mutatóványzámot ingyen küld a kiadóhivatal: Budapest, Ritz-szálló.

Vaskereskedésben
egy tanonc
teljes ellátással azonnal
felvétetik.

MARTON KÁLMÁN
Alsólendva.

Steckenpferd-
lilliomtejszappan

Bergmann & Co. cégtől Tetschen aJElbe

egyre nagyobb kedveltségnek és elterjedtségnek örvendő szepülő ellen való elismert hatásánál fogva s a bőr és szépség gondozásában való felülmúlhatatlanságáért. — Ezernyi elismerévelel! Sok legnagyobb kiutentés! Bevásárlásnál övátosság! Ugyeljen nyomatékosan a Steckenpferd védőjegyre és a czeg helyes nevére! Darabja 1 koronáért kapható gyógyszerárakban, drogériákban, illatszertüzletekben stb. 40—46 Hasonlóképpen kitétnő Bergmann Manera lilliomkréme (80 fillér egy tubus). Kitétnő szerzői kezék gondozására.

Gaal István kerkaszentmik-
lósi plebánus házi pajtájában
100 métermázsza legjobb mi-
nőségű SZÉNA eladó.

Alsólendván, a Főut legszebb és legforgalmasabb pontján, ujonnan épült modern házban egy szép tágas

üzlethelyiség kiadó.

A helyiségben öt év óta egy modernül berendezett mézsárszék és hentesüzlet állott, mely a tulajdonos bevonulása miatt most megszűnt. Mézsáros vagy hentesnek kiválóan alkalmas a hely.

Bővebbet a tulajdonosnál:

Balkányi Ernőnél, Alsólendva

Négy darab jó karban lévő,
— átfurt, vasalt —

fa-kuteső

eladó

Freyer Fülöpnél, Alsólendva.

Könnyű, vékony, gyalult
— deszkából készült —

Tábori POSTALÁDÁK

többféle nagyságban kaphatók

Balkányi Ernőnél
Alsólendván.

Az Alsólendvai Takarékpénztár

a hetihelfizetési betét- és előleg-üzletág

XVII-ik csoportját

1916. február hó 24-én nyitja meg.

24 A magyar és külföldi regényirodalom legjobb, legkiválóbb termékei mesésen olcsó árért! Minden füzet egy befejezett teljes regény! **»MILLIÓK KÖNYVE«** Minden kéthétben egy regény jelenik meg! **24**
FILLÉR Herczeg, Szomaházy, Mikszáth, Bársony, Bródy, Pekár, Heltai, Krudy stb. legjobb regényei! Egy teljes regény 24 fillér. FILLÉR
Kapható Balkányi Ernő könyv- és papirkereskedésében Alsólendván és Muraszombatban.

Előfizetőknek
ingyenes hirdetési
rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőknek
ingyenes hirdetési
rovata.

HELYBELIEK:

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BLAU SÁNDOR vasúti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete. Nagy raktár uri-divat cikkekben.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut, Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasúti-utcában

ERMÉNYI JÁNOS bábszűtő és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU téglaágyáros és gőzmalomtulajd.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER FÜLÖP üveg-, porcellán-, fűszer- és vegyesárukereskedése.

FEHER ANTAL köröm- és kocszi-korács.

FUCHS JÁNOS borbély- és fodrász, Főut.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, csemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GROSZ FERENC bérkocsi-vállalata.

Kényelmes bérkocsi mindenkor rendelkezésre áll.

GÖNCZ GÁBOR pékmester

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

Özv. GREGORENCICS JÓZSEFNÉ szikvizgyára, Alsó-utca.

HEGEDICS ISTVAN csizmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR butor- és épület-asztalos. Kész butorok és különféle koporsók nagy raktára.

KLEIN DÁVID szállítási (spediteur) vállalata

LEVASICS FERENC építési vállalkozó és cementmunka készítő

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árukban. Elvállalja vasgyűrűk arannyal való bélelését.

MAURER FERENC szobafestő és mazoló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz-lásági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRÁS „Korona” nagyvendéglője

NÉMETH PÁL épület- és géplakatos.

POLLAK LAZÁR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

REICHENFELD LAJOS mészáros és hentes-üzlete, Főut, Balkányi-ház.

„SCHRANTZ-ÁRUHAZ” (Alsólendva, Templom-tér, dr. Filkor-féle ház) legolcsóbb bevásárlási forrás rőfös-, rövid- és divatáru-cikkekben.

SIPOS DANIEL eisörendő uriszabó (Főut).

SIMONKA JÁNOS szíjgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus. Elvállalja varrógépek és kerékpárok javítását.

Id. SCHWARCZ SAMU fűszer-, liszt-, gabona- és szénkereskedése

STERMAN JÓZSEF ácsmester

SCHÖN JENŐ vegyesáru- és bőrkereskedése a vasúti állomás átellenében.

SPIEGEL ADOLF, a vasúti vendéglő bérője.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERSZTENYÁK ISTVAN kőfaragó és szobrász. Kész sírkőraktár, Szentjános-utca

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése. mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

TOMKA GYÖRGY vas- és fűszerkereskedése

VARGA MÁTYÁS Alsólendva. Elad szőlőoltványokat a legjobb fajokban.

VÁRFALVI PÉTER fodrászterme Főut, Beck-f. ház.

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Tip-Top-jéle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszúfalu.

BRÜLL KÁROLY gőzmalma Rédics.

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JÓZSEF vendéglős Lendvasárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJAN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

EPPINGER SALAMON és FIA kereskedése Csesztreg. Eternit-pala raktár.

EPPINGER JÓZSEF kereskedő Csesztreg.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédics.

FÖLDES MÓR „Royal”-kávéháza Csáktornyan.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkőc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédics.

FRIEDRICH JÓZSEF gabonakereskedő Belatinc

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkoe.

GAL JÓZSEF molnár Peteshaza.

GAAL SÁNDOR molnár Rédics.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVATH MÁRTON bádógosmester Belatinc.

HERTZELD MÓR kereskedő Cellődmölk.

HERZ MÓR kereskedő Velemér (Vas-m.)

HARANGOZÓ JÓZSEF ujjonnan megnyílt vendéglője és vegyeskereskedése Nagypálinán.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése Lendvahosszúfalu.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Göntérháza

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagykereskedése, Eternit-pala elárúsítása Muraszombat

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varrógép javító műhelye Csáktornyan.

KANCSAL ISTVÁN vendéglős Rédics

KONTLER KÁROLY kovács és gépész Lendvahosszúfalu.

KÓSA FERENC cipész Nemesnép.

LOVENYÁK VINCE borbély Lendvasárhely

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése Lendvasárhely.

MAYER JAKAB kereskedő Muraszerdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmárton

NÉMETH ISTVAN cserrepes-m. és tetőfedő Resznek

POLLAK SAMU vendéglős Murahely (Dekiezsán.)

PREISS IGNAC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PERKÓ FERENC vegyeskereskedő Gáborjánháza

PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsikovács-mester Nemesnép.

PFANCLER KÁROLY a „Vigadó” bérője Igló.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

REVERENCICS ISTVÁN vendéglős Siófok

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPÓT butorkereskedő Varasd.

SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszka-kereskedő, Adorjánfalva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvasárhely.

SZOCSÁK LAJOS cipész Csesztreg

SZABÓ LAJOS vendéglős Resznek.

STIMECZ ANTAL kereskedő Felsőszemenye

TURNAUER BÉLA kereskedő és vendéglős Murarét

TÓKA LAJOS múmálma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ácsmester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

„VADÁSZKÜRT” nagyszálloda Budapest.

VADNAY GÁBOR bognár Lendvahosszúfalu.

VARGA JÓZSEF vendéglős Lendvasárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WOLFARTH LAJOS mérnök Muraszombat

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.

WEINSTINGL JAKAB uradalmi múmálma Böhönye (Somogy-m.)

Az olasz háború

térképe

Ára 1 korona

Tartalmazza az összes helységeket, folyókat, hegyeket, erődítéseket stb.

Kapható:

Balkányi Ernő üzletében

Alsólendván.

Gyönyörű illusztrációk!

A most folyó világháborúnak valószínűleg szenzációját képezi az a folyóirat, mely 32 oldal terjedelmében, gyönyörű illusztrációkkal

24 fillér

A füzetek hetenkint egyszer jelennek meg!

A füzetek állandóan kaphatók BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendván.

Érdekfeszítő olvasmányok!

A Világháború Képes Krónikája

Mesésen olcsó árért!

címmel jelenik meg. Minden füzethez Jókainak a „Jövő század regénye” c. művéből egy iv van csatolva, azonkívül műmellékletek.

Egy-egy füzet ára csak 24 fillér!

24 fillér